

Maarten, de vreemde vogel

Gaat dit verhaal over vreemde vogels of over bijzondere mensen? Oordeel zelf.

Maarten zit vaak op zijn eigen plekje aan de rand van het park in de stad. Hij gaat ook elke week een paar keer naar de stadswijk waar een aantal kunstenaars wonen. Hij gaat op de momenten dat zijn stramme benen het toelaten, zijn huis gaat mee, want daar heeft hij steun aan tijdens het lopen. Maarten is benieuwd hoe die moderne kunstenaars daar werken en kleur aan het leven en hun omgeving geven. Er wordt al eeuwen over gepraat, over het belang van kunst, maar hij heeft zelf nooit geweten hoe je kunst moet maken. En toch gaat hij elke keer kijken of hij kunst ziet ontstaan. Vroeger waren het de kwasten, tegenwoordig zijn het spuitbussen. Kunst in musea en kunst op straat.

Hij gaat steeds kijken in de hoop dat jij er achter komt hoe ze dat doen, want dan gaat hij dat ook proberen. Hij maakt namelijk plaatjes in zijn hoofd, door heel lang naar iets te kijken en dan snel met zijn ogen te knippen. Dan zit het plaatje in zijn hoofd en kan hij het niet meer vergeten. Maarten heeft zijn huishouden elke dag bij zich. Alles past in de winkelwagen van een buurtwinkel die al lang geleden ophield te bestaan.

De winkelwagen is zijn huis op wielen. Hij heeft een bed, een slaapzak en een stuk zeil als afdak wanneer het regent. Verder is er een tas met wat kleren en soms een doosje met wat eten. Meer is er niet.

Er zijn nog meer bijzondere figuren in en rond het stadspark, bijvoorbeeld Femke. Zij zorgt voor het park, met name voor de stukken waar veel water is. Omdat Femke jong is, groot en lange benen heeft, kan ze snel van de ene naar de andere plek lopen. Ze heeft zichzelf tot parkwachter benoemd. Het park is meer en meer aan het vervuilen en dat trekt ze zich aan.

Femke wil de wereld een beetje mooier maken en neemt haar taak uiterst serieus. Het park is haar thuis, ze woont er dag en nacht en iedereen die ook maar zichtbaar iets laat vallen dat er niet thuishoort, die krijgt het met haar aan de stok.

Foto www.dmgdeurne.nl/

's Morgens om 7.00u begint zij haar dag en rond 18.00u stopt zij ermee. Ze kent de vroege joggers, de hondenwandelaars en de bezoekers met hun geheime afspraakjes. Aan het eind van de dag zijn er de haastige kantoormensen die zich naar huis spoeden. Er valt altijd veel op te ruimen. Boeken, tijdschriften, lege blikjes, af en toe een vies condoom, spuiten, doorweekte krenten, kassabonnen en af en toe een jas of tas. Alles wat ze vindt wordt bekeken. Als iets nog bruikbaar is en ze heeft het zelf niet nodig dan brengt ze het naar Pippo.

Pippo is vaak midden in het park te vinden. Pippo is een bont gekleed figuur met allerlei vreemde kledingstukken over elkaar heen aangetrokken. Hij gebruikt zijn lijf als kledingkast en is eigenlijk een soort paradijsvogel. Niemand kent zijn echte voornaam, maar zijn bijnaam is Pippo. Dat komt omdat hij altijd gek doet als hij ergens komt.

Hij is onzeker maar dat mag niemand weten, dus overschreeuwt hij zichzelf en gedraagt hij zich als heer en meester van het paradijs, nou ja, van het park. Soms lijkt hij wel een clown, dan weet je niet of het een lach of een traan is. Hij wil dat iedereen denkt dat hij het geweldig naar zijn zin heeft. Maar als je goed kijkt dan zie je dat hij niet zo gelukkig is als hij zich voordoet.

Veel mensen zijn een beetje bang van mensen zoals Maarten, Femke en Pippo. Maar er zijn ook parkbezoekers die het leuk vinden om vreemde mensen om zich heen te hebben. In een stad wonen er meestal meer dan in een dorp. Sommigen komen er toevallig terecht, sommigen zijn er geboren. Feit is wel dat er genoeg mensen zijn die dol zijn op vreemde mensen. Als er bijvoorbeeld ergens een bijzonder persoon opduikt, dan staan deze mensen in de rij om met ze praten, te filmen, te zien, te horen. Ze willen niets missen van die mensen die je bijna nergens kunt ontmoeten, maar die wel de mooiste zijn. Rijen dik staan de mensen te wachten tot ze iets zien.

Op de TV zijn er heel wat programma's waar vreemde of ongewone mensen bekeken en besproken worden. Denk aan De Stoel van Rik Felderhof en het programma Man bijt Hond. Als de bijzondere mensen ook vreemde vogels zijn, dan blijven mensen kijken. Het is net als met vreemde vogels, als er een gespot is dan gaat het als een lopend vuurtje. De liefhebbers komen uit alle hoeken en gaten en verdringen elkaar met grote fototoestellen om het mooiste plaatje te maken, die mensen die op deze manier kijken die worden vogelaars genoemd.

Wat ben jij? Maarten, Femke en Pippo zijn vreemde vogels. En wat ben jij, een vreemde vogel of een vogelaar?

Ada